

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे
॥ प्रथमाष्टके पञ्चमः प्रश्नः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ प्रथमाष्टके पञ्चमः प्रश्नः ॥

अग्नेः कृत्तिकाः।
शुक्रं परस्ताञ्ज्योतिरवस्तात्।
प्रजापते रोहिणी।
आपः परस्तादोषधयोऽवस्तात्।
सोमस्येन्वका विततानि।
परस्ताद्वयन्तोऽवस्तात्।
रुद्रस्य बाहू।
मृगयवः परस्ताद्विक्षारोऽवस्तात्।
अदित्यै पुनर्वसू।
वातः परस्तादार्द्रमवस्तात् ॥ 1 ॥

बृहस्पतेस्तिष्यः।
जुह्वतः परस्ताद्यजमाना अवस्तात्।
सर्पाणामाश्रेषाः।
अभ्यागच्छन्तः परस्तादभ्यानृत्यन्तोऽवस्तात्।
पितृणां मघाः।
रुदन्तः परस्तादपभ्रगुंशोऽवस्तात्।

Please let us know of any errors in this text.

अ॒र्य॒म्णः पूर्वे॑ फ॒ल्गु॑नी।
जा॒या प॒रस्ता॑दृष॒भोऽवस्ता॑त्।
भग॒स्योत्त॑रे।
व॒ह॒तवः॑ प॒रस्ता॑द्वह॒माना अ॒वस्ता॑त् ॥ 2 ॥

दे॒वस्य॑ स॒वितु॑र्हस्तः।
प्र॒स॒वः प॒रस्ता॑त्स॒निर॒वस्ता॑त्।
इन्द्र॑स्य चि॒त्रा।
ऋ॒तं प॒रस्ता॑त्स॒त्यम॒वस्ता॑त्।
वा॒योर्नि॑ष्ट्या॑ व्र॒ततिः॑।
प॒रस्ता॑द॒सिद्धि॑र॒वस्ता॑त्।
इन्द्रा॑ग्नि॒योर्विशा॑खे।
यु॒गानि॑ प॒रस्ता॑त्कृ॒षमा॑णा अ॒वस्ता॑त्।
मि॒त्रस्या॑नू॒राधाः॑।
अ॒भ्या॒रोह॑त्प॒रस्ता॑द॒भ्यारू॑ढम॒वस्ता॑त् ॥ 3 ॥

इन्द्र॑स्य रोहि॒णी।
शृ॒णत्प॒रस्ता॑त्प्रति॒शृण॑द॒वस्ता॑त्।
नि॒र्ऋ॑त्यै मू॒लव॑र्ह॒णी।
प्र॒तिभ॑ञ्जन्तः प॒रस्ता॑त्प्रति॒शृण॑न्तो॒ऽवस्ता॑त्।
अ॒पां पूर्वा॑ अषा॒ढाः।
वर्चः॑ प॒रस्ता॑त्स॒मिति॑र॒वस्ता॑त्।

विश्वेषां देवानामुत्तराः।
 अभिजयत्परस्तादभिजितमवस्तात्।
 विष्णोः श्रोणा पृच्छमानाः।
 परस्तात्पन्था अवस्तात् ॥ 4 ॥

वसूनाग् श्रविष्ठाः।
 भूतं परस्ताद्भूतिरवस्तात्।
 इन्द्रस्य शतभिषक्।
 विश्वव्यचाः परस्ताद्विश्वक्षितिरवस्तात्।
 अजस्यैकपदः पूर्वे प्रोष्ठपदाः।
 वैश्वानरं परस्ताद्वैश्ववसवमवस्तात्।
 अहेर्बुध्नियस्योत्तरे।
 अभिषिञ्चन्तः परस्तादभिषुण्वन्तोऽवस्तात्।
 पूष्णो रेवती।
 गावः परस्ताद्वृथ्सा अवस्तात्।
 अश्विनोरश्वयुजौ।
 ग्रामः परस्तात्थसेनाऽवस्तात्।
 यमस्यापभरणीः।
 अपकर्षन्तः परस्तादपवहन्तोऽवस्तात्।
 पूर्णा पश्चाद्यत्ते देवा अदधुः ॥ 5 ॥

आ॒र्द्रम॒वस्ता॒द्वह॑माना अ॒वस्ता॑द॒भ्यारू॑ढम॒वस्ता॒त्पन्था॑
अ॒वस्ता॑द्व॒त्सा अ॒वस्ता॒त्पञ्च॑ च ॥ 1 ॥

यत्पु॒ण्यं नक्ष॑त्त्रम्।
तद्वट् कु॑र्वीतोपव्युषम्।
य॒दा वै सूर्य॑ उ॒देति॑।
अथ॑ नक्ष॑त्त्रं नैति॑।
याव॑ति॒ तत्र॑ सूर्यो॒ गच्छे॑त्।
यत्र॑ जघ॒न्यं पश्ये॑त्।
ताव॑ति कुर्वीत यत्का॒री स्यात्।
पु॒ण्या॒ह ए॒व कुरु॑ते।
ए॒वग्ं ह॒ वै य॒ज्ञेषु॑ च श॒तद्यु॑म्नं च मा॒थ्स्यो
नि॒रवसा॑ययाञ्चकार ॥ 6 ॥

यो वै नक्ष॑त्त्रियं प्र॒जाप॑तिं वेद॑।
उ॒भयो॑रेनं लो॒कयो॑र्विदुः।
हस्तं॑ ए॒वास्य॒ हस्तः॑।
चि॒त्रा शि॑रः।
नि॒ष्ट्या॒ हृद॑यम्।
ऊ॒रू वि॑शाखे।
प्र॒तिष्ठा॑ऽनू॒राधाः॑।
ए॒ष वै नक्ष॑त्त्रियः प्र॒जाप॑तिः।

य ए॒वं वेद॑।

उ॒भयो॑रे॒नं लो॒कयो॑र्विदुः ॥ 7 ॥

अ॒स्मिग्ग्श्चा॒मुष्मि॑ग्ग्श्च।

यां का॒मये॑त दु॒हित॑रं प्रि॒या स्या॒दिति॑।

तां नि॒ष्ट्या॑यां दद्यात्।

प्रि॒यैव भ॑वति।

नेव॒ तु पु॒नरा॑गच्छति।

अ॒भि॒जि॒न्ना॒म॒ नक्ष॑त्त्वम्।

उ॒परि॑ष्टाद॒षा॒ढाना॑म्।

अ॒वस्ता॑च्छ्रो॒णायै॑।

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन्।

ते दे॒वास्त॑स्मिन्नक्ष॑त्त्वेऽभ्य॑जयन् ॥ 8 ॥

यद॒भ्यज॑यन्।

तद॑भि॒जितो॑ऽभि॒जित्त्व॑म्।

यं का॒मये॑तानप॒जय्यं॑ ज॒येदि॑ति।

तमे॒तस्मि॑न्नक्ष॑त्त्वे यातयेत्।

अ॒न॒प॒ज॒य्यमे॒व ज॑यति।

पा॒पप॑राजितमि॒व तु॑।

प्र॒जाप॑तिः प॒शून॑सृजत।

ते नक्ष॑त्त्वं नक्ष॑त्त्वमुपा॑तिष्ठन्त।

ते समावन्त एवाभवन्।
ते रेवतीमुपातिष्ठन्त ॥ 9 ॥

ते रेवत्यां प्राभवन्।
तस्माद्रैवत्यां पशूनां कुर्वीत।
यत्किं चावाचीनगुं सोमात्।
प्रैव भवन्ति।
सलिलं वा इदमन्तरासीत्।
यदतरन्।
तत्तारकाणां तारकत्वम्।
यो वा इह यजते।
अमुगुं सलोकं नक्षते।
तन्नक्षत्राणां नक्षत्रत्वम् ॥ 10 ॥

देवगृहा वै नक्षत्राणि।
य एवं वेद।
गृह्यैव भवति।
यानि वा इमानि पृथिव्याश्चित्राणि।
तानि नक्षत्राणि।
तस्मादक्षीलनामग्गुश्चित्रे।
नावस्येन्न यजेत।
यथा पापाहे कुरुते।

ता॒दृ॒गे॒व॒ तत् ।
दे॒व॒न॒क्ष॒त्राणि॒ वा अ॒न्यानि॑ ॥ 11 ॥

य॒म॒न॒क्ष॒त्राण्य॒न्यानि॑ ।
कृ॒त्तिकाः॑ प्रथ॒मम् ।
विशा॑खे उत्त॒मम् ।
तानि॑ दे॒व॒न॒क्ष॒त्राणि॑ ।
अ॒नू॒रा॒धाः प्रथ॒मम् ।
अ॒प॒भ॒र॑णीरुत्त॒मम् ।
तानि॑ य॒म॒न॒क्ष॒त्राणि॑ ।
यानि॑ दे॒व॒न॒क्ष॒त्राणि॑ ।
तानि॑ दक्षि॑णेन॒ परि॑यन्ति ।
यानि॑ य॒म॒न॒क्ष॒त्राणि॑ ॥ 12 ॥

तान्यु॑त्तरेण ।
अ॒न्वे॑षाम॒रा॒ध्स्मेति॑ ।
तद॑नू॒रा॒धाः ।
ज्ये॒ष्ठ॒मे॑षाम॒वधि॑ष्मेति॑ ।
तज्ज्ये॑ष्ठ॒घ्नी ।
मू॒ल॑मे॒षाम॒वृक्षा॑मेति॑ ।
तन्मू॑ल॒वर्ह॑णी ।
यन्ना॑स॒हन्त॑ ।

तद॑षा॒ढाः ।
यद॑श्लो॒णत् ॥ 13 ॥

तच्छ्रो॒णा ।
यद॑श्रृ॒णोत् ।
तच्छ्र॑वि॒ष्ठाः ।
यच्छ्र॑तमभि॒षज्यन् ।
तच्छ्र॑तभि॒षक् ।
प्रो॒ष्ठप॒देषू॑दयच्छन्त ।
रे॒वत्या॑मरवन्त ।
अ॒श्वयु॒जोर॑युञ्जत ।
अ॒पभ॑र॒णीष्व॑पा॒वहन् ।
तानि॒ वा ए॒तानि॑ यमनक्ष॒त्राणि॑ ।
यान्ये॒व दे॑वनक्ष॒त्राणि॑ ।
तेषु॑ कुर्वीत यत्का॒री स्यात् ।
पु॒ण्या॒ह ए॒व कु॑रुते ॥ 14 ॥

च॒कारे॑वं वेदो॒भयो॑रेनं लो॒कयो॑र्विदुरजयन्नेवतीमुपातिष्ठन्त नक्ष॒त्रत्व॑म॒न्यानि॑
यानि॑ यमनक्ष॒त्राण्य॑श्लो॒णद्य॑मनक्ष॒त्राणि॑ त्रीणि॑ च ॥ 2 ॥

दे॒वस्य॑ सवि॒तुः प्रा॒तः प्र॑स॒वः प्रा॒णः ।
वरु॑णस्य सा॒यमा॑स॒वोऽपानः॑ ।
यत्प्र॑ती॒चीनं॑ प्रा॒तस्त॑नात् ।

प्रा॒चीन॑ग्ं सङ्ग॒वात्।
 ततो॑ दे॒वा अ॑ग्नि॒ष्टोमं॑ निर॑मिमत।
 तत्तदात्त॑वीर्यं निर्मा॒र्गः।
 मि॒त्रस्य॑ सङ्ग॒वः।
 तत्पु॒ण्यं तेज॒स्व्यहः॑।
 तस्मा॒त्तर्हि॑ प॒शवः॑ स॒माय॑न्ति।
 यत्प्र॑ती॒चीन॑ग्ं सङ्ग॒वात् ॥ 15 ॥

प्रा॒चीनं॑ म॒ध्यन्दि॑नात्।
 ततो॑ दे॒वा उ॒क्थ्यं॑ निर॑मिमत।
 तत्तदात्त॑वीर्यं निर्मा॒र्गः।
 बृह॒स्पते॑र्म॒ध्यन्दि॑नः।
 तत्पु॒ण्यं तेज॒स्व्यहः॑।
 तस्मा॒त्तर्हि॑ ते॒क्षिण॑ष्ठं तपति।
 यत्प्र॑ती॒चीनं॑ म॒ध्यन्दि॑नात्।
 प्रा॒चीन॑मपरा॒ह्णात्।
 ततो॑ दे॒वाः षोड॑शि॒नं निर॑मिमत।
 तत्तदात्त॑वीर्यं निर्मा॒र्गः ॥ 16 ॥

भग॑स्यापरा॒ह्णः।
 तत्पु॒ण्यं तेज॒स्व्यहः॑।
 तस्मा॑दपरा॒ह्णे कु॑मा॒र्यो

भर्गमिच्छ॑मानाश्चरन्ति ।
 यत्प्र॑तीची॒नमपरा॑ह्णात् ।
 प्रा॒चीन॑ग्ं सा॒यात् ।
 ततो॑ दे॒वा अ॑तिरा॒त्रं निर॑मिमत ।
 तत्तदा॑त्त॒वीर्यं॑ निर्मा॒र्गः ।
 वरु॑णस्य सा॒यम् ।
 तत्पु॑ण्यं तेज॒स्व्यहः॑ ।
 तस्मा॑त्त॒र्हि नानृ॑तं वदेत् ॥ 17 ॥

ब्रा॒ह्म॒णो वा अ॑ष्टावि॒गुंशो॑ नक्ष॑त्राणाम् ।
 स॒मा॒नस्या॑हः पञ्च॒ पु॒ण्या॑नि॒ नक्ष॑त्राणि ।
 च॒त्वार्य॑श्ली॒लानि॑ ।
 तानि॑ नव॑ ।
 यच्च॑ प॒रस्ता॑न्नक्ष॑त्राणां॒ यच्चा॑वस्ता॑त् ।
 तान्येका॑दश ।
 ब्रा॒ह्म॒णो द्वा॑द॒शः ।
 य ए॒वं वि॒द्वान्स॑व॒त्सरं॑ व्र॒तं चर॑ति ।
 सं॒व॒त्सरे॑णै॒वास्य॑ व्र॒तं गु॑प्तं भ॒वति॑ ।
 स॒मा॒नस्या॑हः पञ्च॒ पु॒ण्या॑नि॒ नक्ष॑त्राणि ।
 च॒त्वार्य॑श्ली॒लानि॑ ।
 तानि॑ नव॑ ।

आग्नेयी रात्रिः।

ऐन्द्रमहः।

तान्येकादश।

आदित्यो द्वादशः।

य एवं विद्वान्संवत्सरं व्रतं चरति।

संवत्सरेणैवास्य व्रतं गुप्तं भवति ॥ 18 ॥

सङ्गवाथोऽशिनं निरमिमत् तत्तदात्तवीर्यं निर्मागो वदेद्भवति

समानस्याहः पञ्च पुण्यानि नक्षत्राण्यष्टौ च ॥ 3 ॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति।

कति पात्राणि यज्ञं वहन्तीति।

त्रयोदशेति ब्रूयात्।

स यद्ब्रूयात्।

कस्तानि निरमिमीतेति।

प्रजापतिरिति ब्रूयात्।

स यद्ब्रूयात्।

कुतस्तानि निरमिमीतेति।

आत्मन इति।

प्राणापानाभ्यामेवोपागंश्चन्तर्यामौ

निरमिमीत ॥ 19 ॥

व्या॒नादु॑पा॒गंशु॑स॒र्व॒नम् ।
 वा॒च ऐ॑न्द्रवा॒यव॑म् ।
 द॒क्ष॒ऋ॒तु॒भ्यां॑ मै॒त्राव॑रु॒णम् ।
 श्रो॒त्रा॑दा॒श्विन॑म् ।
 चक्षु॑षः शु॒क्राम॑न्धि॒नौ ।
 आ॒त्म॒न॑ आ॒ग्रय॑णम् ।
 अङ्गै॑भ्य उ॒क्थ्य॑म् ।
 आयु॑षो ध्रु॒वम् ।
 प्र॒ति॒ष्ठाया॑ ऋ॒तुपा॒त्रे ।
 य॒ज्ञं वा॒व तं प्र॒जाप॑ति॒र्निर॑मिमीत ।
 स निर्मि॑तो॒ नाद्घ्निय॑त् स॒म॒व्ही॑यत् ।
 स ए॒तान्प्र॒जाप॑ति॒रपि॒वा॒पान॑पश्यत् ।
 तान्नि॑र॒वप॑त् ।
 तैर्वै॑ स य॒ज्ञम॑प्य॒वप॑त् ।
 यद॑पि॒वा॒पा भ॑वन्ति ।
 य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्या॒ असं॑वृ॒याय ॥ 20 ॥

उ॒पा॒गंशु॑न्त॒र्यामौ॑ नि॒र॑मिमी॒तामि॑मीत् षट् च ॥ 4 ॥

ऋ॒तमे॒व प॑रमे॒ष्टि ।
 ऋ॒तं ना॒त्येति॑ किं च॒न ।
 ऋ॒ते स॑मु॒द्र आ॒हितः॑ ।

ऋ॒ते भूमि॑रि॒यग्ग् श्रि॒ता ।
 अ॒ग्नि॒स्ति॒ग्मेन॑ शो॒चिषा॑ ।
 तप॒ आक्रा॑न्तमु॒ष्णिहा॑ ।
 शि॒रस्तप॒स्याहि॑तम् ।
 वैश्वान॒रस्य॒ तेज॑सा ।
 ऋ॒तेना॑स्य॒ निव॑र्तये ।
 स॒त्येन॒ परि॑वर्तये ॥ 21 ॥

तप॑सा॒ऽस्यानु॑वर्तये ।
 शि॒वेना॒स्योप॑वर्तये ।
 श॒ग्मेना॑स्या॒भिव॑र्तये ।
 तदृ॒तं तथ्स॒त्यम् ।
 तद्व्र॒तं तच्छ॑केयम् ।
 तेन॑ शकेयं॒ तेन॑ राध्यासम् ।
 यद्ध॒र्मः पर्य॑वर्तयत् ।
 अन्ता॑न्पृथि॒व्या दि॒वः ।
 अ॒ग्निरी॑शान् ओज॑सा ।
 वरु॑णो धी॒तिभिः॑ स॒ह ॥ 22 ॥

इन्द्रो॑ म॒रुद्भिः॑ सखि॑भिः स॒ह ।
 अ॒ग्नि॒स्ति॒ग्मेन॑ शो॒चिषा॑ ।
 तप॒ आक्रा॑न्तमु॒ष्णिहा॑ ।

शिर॒स्तप॒स्याहि॑तम् ।
 वैश्वान॒रस्य॑ तेज॑सा ।
 ऋ॒तेना॑स्य॒ निव॑र्तये ।
 स॒त्येन॒ परि॑वर्तये ।
 तप॑सा॒ऽस्यानु॑वर्तये ।
 शिवे॒नास्यो॑प॒वर्तये॑ ।
 श॒ग्मेना॑स्या॒भिव॑र्तये ॥ 23 ॥

तदृ॒तं तथ्स॒त्यम् ।
 तद्ब्र॒तं तच्छ॑केयम् ।
 तेन॑ शकेयं॒ तेन॑ राध्यासम् ।
 यो अ॒स्याः पृ॑थि॒व्यास्त्व॒चि ।
 नि॒व॒र्तय॒त्योष॑धीः ।
 अ॒ग्निरी॑शान् ओज॑सा ।
 वरु॑णो धी॒तिभिः॑ सह ।
 इन्द्रो॑ म॒रुद्भिः॑ सखि॑भिः सह ।
 अ॒ग्निस्ति॒ग्मेन॑ शोचि॑षा ।
 तप॒ आक्रा॑न्तमु॒ष्णिहा॑ ॥ 24 ॥

शिर॒स्तप॒स्याहि॑तम् ।
 वैश्वान॒रस्य॑ तेज॑सा ।
 ऋ॒तेना॑स्य॒ निव॑र्तये ।

स॒त्येन॒ परि॑वर्तये।
तप॑सा॒ऽस्यानु॑वर्तये।
शि॒वेना॒स्योप॑वर्तये।
श॒ग्मेना॑स्या॒भिव॑र्तये।
तदृ॒तं तथ्स॒त्यम्।
तद्ब्र॒तं तच्छ॑केयम्।
तेन॑ श॒केयं॒ तेन॑ रा॒ध्यास॑म् ॥ 25 ॥

एकं॑ मा॒समु॑द॒सृज॑त्।
प॒र॒मे॒ष्ठी प्र॒जाभ्यः॑।
तेना॑भ्यो॒ मह॑ आ॒वह॑त्।
अ॒मृतं॑ म॒र्त्याभ्यः॑।
प्र॒जाम॑नु प्र॒जाय॑से।
तदु॑ ते म॒र्त्यामृ॑तम्।
येन॒ मासा॑ अ॒र्धमा॒साः।
ऋ॒तवः॑ परि॒वत्स॒राः।
येन॒ ते ते॑ प्र॒जाप॑ते।
ई॒जा॒नस्य॒ न्यव॑र्तयन् ॥ 26 ॥

तेना॒हम॒स्य ब्र॑ह्म॒णा।
नि॒वर्त॑यामि जी॒वसे॑।
अ॒ग्नि॒स्तिग्मे॑न॒ शो॒चिषा॑।

तप॒ आक्रा॑न्तमु॒ष्णिहा॑ ।
 शिर॒स्तप॒स्याहि॑तम् ।
 वैश्वान॒रस्य॒ तेज॑सा ।
 ऋ॒तेना॑स्य॒ निव॑र्तये ।
 स॒त्येन॒ परि॑वर्तये ।
 तप॑सा॒ऽस्यानु॑वर्तये ।
 शि॒वेना॒स्योप॑वर्तये ।
 श॒ग्मेना॑स्या॒भिव॑र्तये ।
 तदृ॒तं तथ्स॒त्यम् ।
 तद्व्र॒तं तच्छ॑केयम् ।
 तेन॑ शकेयं॒ तेन॑ राध्यासम् ॥ 27 ॥

परि॑वर्तये स॒हाभिर्व॑र्तय उ॒ष्णिहा॑ राध्यासं
 न्यव॑र्तय॒न्नुप॑वर्तये च॒त्वारि॑ च ॥ 5 ॥

दे॒वा वै यद्य॒ज्ञेऽकु॑र्वत ।
 तदसु॑रा अकुर्वत ।
 तेऽसु॑रा ऊ॒र्ध्वं पृ॒ष्ठेभ्यो॒ नाप॑श्यन् ।
 ते केशा॒नग्रे॑ऽवपन्त ।
 अथ॒ शम॑श्रूणि ।
 अथो॑पपक्षौ ।
 तत॒स्तेऽवा॑श्च आयन् ।

परा॑ऽभवन्।
यस्यै॒वं वप॑न्ति।
अवा॑डेति ॥ 28 ॥

अथो॒ परै॒व भ॑वति।
अथ॑ दे॒वा ऊ॒र्ध्वं पृ॒ष्ठेभ्यो॑ऽपश्यन्।
त उ॑पप॒क्षाव॒ग्रेऽव॑पन्त।
अथ॒ श्मश्रू॑णि।
अथ॒ केशान्॑।
तत॒स्तेऽभ॑वन्।
सुव॒र्गं लो॒कमा॑यन्।
यस्यै॒वं वप॑न्ति।
भव॑त्या॒त्मना॑।
अथो॑ सुव॒र्गं लो॒कमे॑ति ॥ 29 ॥

अथै॒तन्मनु॑र्व॒प्ते मि॑थुनम॒पश्यत्।
स श्मश्रू॑ण्य॒ग्रेऽव॑पत।
अथो॑पप॒क्षौ।
अथ॒ केशान्॑।
ततो॒ वै स प्रा॑जायत प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑।
यस्यै॒वं वप॑न्ति।
प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जायते।

दे॒वा॒सु॒राः सं॒य॒त्ता आ॒सन् ।
 ते सं॒व॒थ्स॒रे व्या॒य॒च्छन्त॑ ।
 तान्दे॒वाश्चा॑तु॒र्मा॒स्यैरे॒वाभि॑ प्रायुञ्जत ॥ 30 ॥

वै॒श्व॒दे॒वेन॑ च॒तुरो॑ मा॒सोऽवृ॒ञ्ज॒तेन्द्र॑रा॒जानः॑ ।
 ताञ्छी॒र्ष॒न्नि चाव॑र्त॒यन्त॒ परि॑ च ।
 व॒रु॒ण॒प्र॒घा॒सैश्च॒तुरो॑ मा॒सोऽवृ॒ञ्ज॒त॒
 व॒रु॒ण॒रा॒जानः॑ ।

ताञ्छी॒र्ष॒न्नि चाव॑र्त॒यन्त॒ परि॑ च ।
 सा॒क॒मे॒धैश्च॒तुरो॑ मा॒सोऽवृ॒ञ्ज॒त॒
 सोम॑रा॒जानः॑ ।

ताञ्छी॒र्ष॒न्नि चाव॑र्त॒यन्त॒ परि॑ च ।
 या सं॒व॒थ्स॒र उ॑प॒जी॒वाऽऽसी॑त् ।
 तामे॑षामवृञ्जत ।
 ततो॑ दे॒वा अ॒भ॒वन् ।
 प॒राऽसु॑राः ॥ 31 ॥

य ए॒वं वि॒द्वाग्श्चा॑तु॒र्मा॒स्यैर्य॑ज॒न्ते ।
 भ्रातृ॑व्यस्यै॒व मा॒सो वृ॒क्त्वा ।
 शी॒र्ष॒न्नि च॑ व॒र्त॒य॒न्ते परि॑ च ।
 यैषा सं॒व॒थ्स॒र उ॑प॒जी॒वा ।
 वृ॒ङ्क्ते॑ तां भ्रातृ॑व्यस्य ।

क्षुधाऽस्य॒ भ्रातृ॒व्यः॒ परा॑भवति।
लो॒हि॒ता॒य॒से॒न॒ नि॒व॑र्तयते।
यद्वा इ॒माम॒ग्नि॒ऋ॒तावा॑गते निव॒र्त॑यति।
ए॒तदे॒वैनाग्ं॑ रू॒पं कृ॒त्वा नि॒व॑र्तयति।
सा ततः॒ श्वः श्वो॒ भूय॑सी॒ भव॑न्त्येति ॥ 32 ॥

प्रजा॑यते।
य ए॒वं वि॒द्वान्लो॑हि॒ता॒य॒से॒नं॑ निव॒र्त॑यते।
ए॒तदे॒व रू॒पं कृ॒त्वा नि॒व॑र्तयते।
स ततः॒ श्वः श्वो॒ भूया॑न्भव॑न्नेति।
प्रैव जा॑यते।
त्रे॒ण्या श॑ल॒ल्या नि॒व॑र्तयेत।
त्री॒णि॒त्री॒णि वै दे॒वाना॑मृ॒द्धानि॑।
त्री॒णि छ॑न्दाग्ंसि।
त्री॒णि स॑व॒नानि॑।
त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः ॥ 33 ॥

ऋ॒द्ध्यामे॒व तद्वी॑र्यं ए॒षु लो॒केषु॑ प्र॒ति॑तिष्ठति।
यच्चा॑तु॒र्मास्य॑या॒ज्या॑त्म॒नो ना॒व॒द्येत्।
दे॒वेभ्य॑ आ॒वृ॑श्चेत।
च॒तृषु॑ च॒तृषु॑ मा॒सेषु॑ निव॒र्त॑येत।
प॒रोक्ष॑मे॒व तद्दे॒वेभ्य॑

आत्मनोऽवद्यत्यनात्रस्काय।
 देवानां वा एष आनीतः।
 यश्चातुर्मास्ययाजी।
 य एवं विद्वान्नि च वर्तयते परि च।
 देवता एवाप्येति।
 नास्य रुद्रः प्रजां पशून्भि मन्यते ॥ 34 ॥

एत्येत्युञ्जतासुरा एति लोका मन्यते ॥ 6 ॥

‡ आयुषः प्राणगं सन्तनु।
 प्राणादपानगं सन्तनु।
 अपानाद्व्यानगं सन्तनु।
 व्यानाच्चक्षुः सन्तनु।
 चक्षुषः श्रोत्रगं सन्तनु।
 श्रोत्रान्मनः सन्तनु।
 मनसो वाचगं सन्तनु।
 वाच आत्मानगं सन्तनु।
 आत्मनः पृथिवीगं सन्तनु।
 पृथिव्या अन्तरिक्षगं सन्तनु।
 अन्तरिक्षादिवगं सन्तनु।
 दिवः सुवः सन्तनु ॥ 35 ॥

अन्तरिक्षगं सन्तनु द्वे च ॥ 7 ॥

इन्द्रो॑ दधी॒चो अ॒स्थभिः॑ ।
 वृ॒त्राण्यप्र॑तिष्कृतः ।
 ज॒घान॑ नव॒तीर्नव॑ ।
 इ॒च्छन्नश्व॑स्य॒ यच्छिरः॑ ।
 पर्व॑तेष्वप॑श्रितम् ।
 तद्वि॑दच्छर्य॒णाव॑ति ।
 अत्रा॑ह॒ गोरम॑न्वत ।
 नाम॒ त्वष्टु॑रपी॒च्यम् ।
 इ॒त्था च॒न्द्रम॑सो गृ॒हे ।
 इन्द्र॑मिद्गा॒थिनो॑ बृ॒हत् ॥ 36 ॥

इन्द्र॑म॒र्केभि॑र॒र्किणः॑ ।
 इन्द्रं॑ वाणी॑रनूषत ।
 इन्द्र॑ इ॒द्धर्योः॑ सचा॑ ।
 सम्मि॑श्ल॒ आव॑चो॒ युजा॑ ।
 इन्द्रो॑ व॒ज्री हि॑र॒ण्ययः॑ ।
 इन्द्रो॑ दी॒र्घाय॑ चक्ष॑से ।
 आ सूर्य॑ग्ं रोहयद्वि॒वि ।
 वि गो॑भि॒रद्रि॑मैरयत् ।
 इन्द्र॑ वा॒जेषु॑ नो अव ।
 स॒हस्र॑प्रधनेषु च ॥ 37 ॥

उ॒ग्र उ॒ग्राभि॑रू॒तिभिः॑ ।
 तमिन्द्रं॑ वाजयामसि ।
 म॒हे वृ॒त्राय॑ हन्त॑वे ।
 स वृषां॑ वृष॒भो भु॑वत् ।
 इन्द्रः॑ स दाम॑ने कृतः ।
 ओजिष्ठः॑ स बलै॑ हितः ।
 द्यु॒म्नी श्लो॒की स सौ॒म्यः॑ ।
 गिरा॑ वज्रो॒ न सम्भृ॑तः ।
 सब॑लो॒ अन॑पच्युतः ।
 व॒वक्षु॑रु॒ग्रो अस्तृ॑तः ॥ 38 ॥

बृहच्चास्तृतः ॥ 8 ॥

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन् ।
 स प्र॒जाप॑तिरिन्द्रं॑ ज्येष्ठं पु॒त्रमप॑ न्य॒धत्त॑ ।
 नेदे॑न॒मसुरा॑ बली॑याग्ं सोऽहन॒न्निति॑ ।
 प्र॒हादो॑ ह॒ वै का॑याध॒वः ।
 वि॒रोच॑न॒ग्ग्ं स्व॑ं पु॒त्रमप॑ न्य॒धत्त॑ ।
 नेदे॑नं दे॒वा अ॑हन॒न्निति॑ ।
 ते दे॒वाः प्र॒जाप॑तिमुप॒समेत्यो॑चुः ।
 नारा॒जक॑स्य युद्ध॑मस्ति ।

इन्द्रमन्विच्छामेति ।
तं यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छन् ॥ 39 ॥

तं यज्ञक्रतुभिर्नान्विन्दन् ।
तमिष्टिभिरन्वैच्छन् ।
तमिष्टिभिरन्विन्दन् ।
तदिष्टीनामिष्टित्वम् ।
एष्टयो ह वै नाम ।
ता इष्टय इत्याचक्षते परोक्षेण ।
परोक्षप्रिया इव हि देवाः ।
तस्मा एतमाग्नावैष्णवमेकादशकपालं
दीक्षणीयं निरवपन् ।
तदपद्रुत्यातन्वत ।
तान्पत्नीसंयाजान्त उपांनयन् ॥ 40 ॥

ते तदन्तमेव कृत्वोदद्रवन् ।
ते प्रायणीयमभि समारोहन् ।
तदपद्रुत्यातन्वत ।
ताञ्छ्वन्त उपांनयन् ।
ते तदन्तमेव कृत्वोदद्रवन् ।
त आतित्थ्यमभि समारोहन् ।
तदपद्रुत्यातन्वत ।

तानिडा॑न्त॒ उपा॑नयन्।
 ते तद॑न्तमे॒व कृ॒त्वोद॑द्रवन्।
 तस्मा॑दि॒ता ए॒तद॑न्ता॒ इष्ट॑युः सन्ति॑ष्ठन्ते ॥ 41 ॥

ए॒वग्ं हि दे॒वा अ॑कुर्वत।
 इति॑ दे॒वा अ॑कुर्वत।
 इत्यु॑ वै म॑नुष्याः कुर्वते।
 ते दे॒वा ऊ॑चुः।
 यद्वा इ॒दमु॑च्चैर्य॒ज्ञेन॑ चराम।
 तन्नो॑ऽसुराः पा॒प्माऽनु॑विन्दन्ति।
 उ॒पा॒गुं॒शूप॑सदा॑ चराम।
 तथा॑ नोऽसुराः पा॒प्मा नानु॑वेथ्स्यन्तीति॑।
 त उ॑पा॒गुं॒शूप॑सद॑मतन्वत।
 तिस्र॑ ए॒व सा॑मिधे॒नीर॑नूच्यं ॥ 42 ॥

स्रु॒वेणा॑घा॒रमा॑घार्य॑।
 तिस्रः॑ परा॑ची॒राहु॑तीर॒हुत्वा।
 स्रु॒वेणो॑प॒सदं॑ जुह॒वाश्च॑क्रुः।
 उ॒ग्रं वचो॑ अपा॑वधीं त्वेषं वचो॑
 अपा॑वधी॒ग्ं स्वा॑हेति॑।
 अ॒शन॒यापि॑पा॒से ह॒ वा उ॒ग्रं वचः॑।
 ए॒नश्च॑ वैर॑हत्यं च त्वेषं वचः॑।

ए॒त॒ग्ं ह॒ वाव॑ तच्च॑तु॒र्धा वि॒हितं पा॒प्मानं॑ दे॒वा
अप॑ज॒घ्निरे॑ ।

तथो॑ ए॒वैतदे॑वं वि॒द्यज॑मानः ।
ति॒स्र ए॒व सा॑मि॒धेनी॑र॒नूच्य॑ ।
स्रु॒वेणा॑घा॒रमा॒घार्य॑ ॥ 43 ॥

ति॒स्रः परा॑ची॒राहु॑तीर॒हुत्वा॑ ।
स्रु॒वेणो॑प॒सदं॑ जुहोति ।
उ॒ग्रं वचो॑ अ॒पाव॑धीं त्वे॒षं वचो॑
अ॒पाव॑धी॒ग्ं स्वा॑हेति ।
अ॒श॒न॒या॒पि॒पा॒से ह॒ वा उ॒ग्रं वचः॑ ।
ए॒नश्च॑ वैर॑ह॒त्यं च॑ त्वे॒षं वचः॑ ।
ए॒तमे॒व तच्च॑तु॒र्धा वि॒हितं
पा॒प्मानं॑ यज॑मा॒नोऽप॑हते ।
ते॑ऽभि॒नीये॑वाहः प॒शुमा॑ऽल॒भन्त॑ ।
अहं॑ ए॒व तद्दे॒वा अ॑व॒र्तिं पा॒प्मानं॑
मृ॒त्युम॑प॒जघ्निरे॑ ।
तेना॑भि॒नीये॑व॒ रात्रेः॑ प्राच॑रन् ।
रात्रि॑या ए॒व तद्दे॒वा अ॑व॒र्तिं पा॒प्मानं॑
मृ॒त्युम॑प॒जघ्निरे॑ ॥ 44 ॥

तस्मा॑दभि॒नीये॒वाहः॑ प॒शुमाल॑भेत।
 अहं॑ ए॒व तद्यज॑मानोऽव॒र्ति पा॒प्मानं॑
 भ्रातृ॑व्या॒नप॑नुदते।
 तेना॑भि॒नीये॒व रात्रेः॑ प्रच॒रेत्।
 रात्रि॑या ए॒व तद्यज॑मानोऽव॒र्ति पा॒प्मानं॑
 भ्रातृ॑व्या॒नप॑नुदते।
 स ए॒ष उ॑पवस॒थीये॑ऽह॒न्दिदे॒वत्यः॑
 प॒शुराल॑भ्यते।
 द्वयं॑ वा अ॒स्मिन्लो॒के यज॑मानः।
 अस्थि॑ च मा॒गुंसं॑ च।
 अस्थि॑ चै॒व तेन॑ मा॒गुंसं॑ च॒ यज॑मानः
 सग्ग॑स्कु॒रुते।
 ता वा ए॒ताः पञ्च॑ दे॒वताः॑।
 अ॒ग्नीषो॑मा॒वग्नि॑र्मि॒त्रावरु॑णौ ॥ 45 ॥
 प॒ञ्चप॒ञ्ची वै यज॑मानः।
 त्वङ्गा॒गुं सग्ग॑स्नावाऽस्थि॑ म॒ज्जा।
 ए॒तमे॒व तत्प॑ञ्चधा वि॒हितमा॒त्मानं॑
 वरु॑णपा॒शान्मुञ्च॑ति।
 भेष॑जता॒यै निर्व॑रुण॒त्वाय॑।
 तगं॑ स॒प्तभि॑श्छ॒न्दोभिः॑ प्रा॒तर॑ह्यन्।

तस्मा॑त्स॒प्त च॑तुरु॒त्तराणि॑ छ॒न्दाग्ं॑सि
 प्रा॒तरनु॒वाकेऽनू॑च्यन्ते ।
 तमे॒तयो॑प॒समे॒त्योपा॑सीदन् ।
 उपा॑स्मै गाय॒ता न॒र् इति॑ ।
 तस्मा॑दे॒तया॑ ब॒हिष्प॒वमा॒न उ॑प॒सद्यः॑ ॥ 46 ॥

ऐ॒च्छन्न॑न॒यग्ं॒स्तिष्ठ॑न्तेऽनू॒च्यानू॑च्यं स्रु॒वेणा॑घा॒रमा॒घार्य॑ रात्रि॒या
 ए॒व तद्दे॒वा अ॒वर्ति॑ पा॒प्मानं॑ मृ॒त्युम॑प॒ञ्जघ्नि॑रे मि॒त्रावरु॑णौ न॒वं च ॥ 9 ॥

दे॒वा यज॑मानो दे॒वा दे॒वा यज॑मानो यज॑मानोऽल॒भन्त॑ प्रा॒चर॑न्ल॒भेत॑
 प्र॒चरे॑दाल॒भन्ताल॑भेत मृ॒त्युम॑प॒ञ्जघ्नि॑रे भ्रातृ॑व्यान् ॥

स सं॑मु॒द्र उ॑त्त॒रतः॑ प्राज्व॑ल॒द्भूम्य॑न्तेन ।
 ए॒ष वा॒व स सं॑मु॒द्रः ।
 यच्चा॑त्वा॒लः ।
 ए॒ष उ॑ वे॒व स भू॑म्य॒न्तः ।
 यद्वे॑द्य॒न्तः ।
 तदे॒तत्त्रि॑श॒लं त्रि॑पू॒रुष॑म् ।
 तस्मा॑त्तं त्रि॑वि॒तस्तं॑ ख॒नन्ति॑ ।
 स सु॑व॒र्णर॑ज॒ताभ्यां॑ कु॒शीभ्यां॑
 परि॑गृही॒त आ॑सीत् ।
 तं यद॒स्या अ॒ध्य॒जन॑यन् ।
 तस्मा॑दादि॒त्यः ॥ 47 ॥

अथ॒ यथ्सु॑वर्ण॒रज॒ताभ्यां॑ कु॒शीभ्यां॑
 परि॑गृही॒त् आसी॑त्।
 साऽस्य॑ कौशि॒कता॑।
 तं त्रि॒वृता॒ऽभि प्रास्तु॑वत्।
 तं त्रि॒वृताऽऽद॑दत्।
 तं त्रि॒वृताऽऽह॑रन्।
 याव॑ती त्रि॒वृतो॒ मात्रा॑।
 तं पञ्च॑द॒शेना॒भि प्रास्तु॑वत्।
 तं पञ्च॑द॒शेनाद॑दत्।
 तं पञ्च॑द॒शेनाह॑रन्।
 याव॑ती पञ्च॒दश॑स्य॒ मात्रा॑ ॥ 48 ॥

तग्ं सप्त॑द॒शेना॒भि प्रास्तु॑वत्।
 तग्ं सप्त॑द॒शेनाद॑दत्।
 तग्ं सप्त॑द॒शेनाह॑रन्।
 याव॑ती सप्त॒दश॑स्य॒ मात्रा॑।
 तस्य॑ सप्त॒दशेन॑ ह्यि॒यमाण॑स्य॒
 तेजो॒ हरो॑ऽप॒तत्।
 तमे॑कवि॒गंशेना॒भि प्रास्तु॑वत्।
 तमे॑कवि॒गंशेनाद॑दत्।
 तमे॑कवि॒गंशेनाह॑रन्।

याव॑त्येकवि॒ंशस्य॑ मा॒त्रा॑ ।
ते यत्त्रि॒वृता॑ स्तुव॑ते ॥ 49 ॥

त्रि॒वृ॒तै॒व तद्यज॑मान॒माद॑दते ।
तं त्रि॒वृ॒तै॒व ह॑रन्ति ।
याव॑ती त्रि॒वृ॒तो॒ मा॒त्रा॑ ।
अ॒ग्नि॒र्वै त्रि॒वृ॒त् ।
याव॑द्वा अ॒ग्नेर्द॑हतो धूम उ॒देत्या॑नु व्येति ।
ताव॑ती त्रि॒वृ॒तो॒ मा॒त्रा॑ ।
अ॒ग्ने॒रे॒वैनं॑ तत् ।
मा॒त्रा॒गुं सायु॑ज्यगुं सलो॒कता॑ गमयन्ति ।
अथ॑ यत्प॑ञ्चद॒शेन॑ स्तुव॑ते ।
प॒ञ्चद॒शेनै॒व तद्यज॑मान॒माद॑दते ॥ 50 ॥

तं प॑ञ्चद॒शेनै॒व ह॑रन्ति ।
याव॑ती पञ्चद॒शस्य॑ मा॒त्रा॑ ।
च॒न्द्रमा॑ वै प॑ञ्चद॒शः ।
ए॒ष हि प॑ञ्चद॒श्याम॑पक्षी॒यते॑ ।
प॒ञ्चद॒श्यामा॑पूर्यते ।
च॒न्द्रम॑स ए॒वैनं॑ तत् ।
मा॒त्रा॒गुं सायु॑ज्यगुं सलो॒कता॑ गमयन्ति ।
अथ॑ यत्स॑प्तद॒शेन॑ स्तुव॑ते ।

सप्तदशेनैव तद्यजमानमाददते।
तग्ं सप्तदशेनैव हरन्ति ॥ 51 ॥

यावती सप्तदशस्य मात्रा।
प्रजापतिर्वै सप्तदशः।
प्रजापतेरेवैनं तत्।
मात्रागुं सायुज्यगुं सलोकतां गमयन्ति।
अथ यदेकविंशेनं स्तुवते।
एकविंशेनैव तद्यजमानमाददते।
तमेकविंशेनैव हरन्ति।
यावत्येकविंशस्य मात्रा।
असौ वा आदित्य एकविंशः।
आदित्यस्यैवैनं तत् ॥ 52 ॥

मात्रागुं सायुज्यगुं सलोकतां गमयन्ति।
ते कुश्या।
व्यघ्नन्।
ते अहोरात्रे अभवताम्।
अहरेव सुवर्णाऽभवत्।
रजता रात्रिः।
स यदादित्य उदेति।
एतामेव तथ्सुवर्णां कुशीमनु समेति।

अथ॒ यद॑स्त॒मेति॑ ।
 ए॒तामे॒व तद्र॑ज॒तां कु॒शीम॒नु संवि॑शति ।
 प्र॒हादौ॑ ह॒ वै का॑याध॒वः ।
 वि॒रोच॑न॒ग्ग्ं स्व॑ं पु॒त्रमु॑दा॒स्यत् ।
 स प्र॑द॒रोऽभ॑वत् ।
 तस्मा॑त्प्र॒द्रादु॑द॒कं नाचा॑मेत् ॥ 53 ॥

आ॒दि॒त्यः प॑ञ्चद॒शस्य॒ मात्रा॑ स्तुवते॑ पञ्चद॒शेनै॒व तद्य॑ज॒मान॒माद॑दते
 सप्त॑द॒शेनै॒व ह॑रन्त्यादि॒त्यस्यै॒वैनं॑ तद्वि॒शति॑ च॒त्वारि॑ च ॥ 10 ॥

ये वै च॒त्वारः॒ स्तोमाः॑ ।
 कृ॒तं तत् ।
 अथ॒ ये पञ्च॑ ।
 कलिः॒ सः ।
 तस्मा॑च्चतु॒ष्टोमः॑ ।
 तच्चतु॑ष्टोमस्य चतुष्टोम॒त्वम् ।
 तदा॑हुः ।
 क॒त॒मानि॒ तानि॒ ज्योती॑ग॒ंषि ।
 य ए॒तस्य॒ स्तोमा॒ इति॑ ।
 त्रि॒वृत्प॑ञ्चद॒शः स॑प्तद॒श ए॑कवि॒गंशः॑ ॥ 54 ॥

ए॒तानि॒ वाव॑ तानि॒ ज्योती॑ग॒ंषि ।
 य ए॒तस्य॒ स्तोमाः॑ ।

सोऽब्रवीत्।
सप्तदशेन हियमाणो व्यलेशिषि।
भिषज्यतमेति।
तमश्विनौ धानाभिरभिषज्यताम्।
पूषा कर्मभेण।
भारती परिवापेण।
मित्रावरुणौ पयस्यया।
तदाहुः ॥ 55 ॥

यदश्विभ्यां धानाः।
पूष्णः कर्मभः।
भारत्यै परिवापः।
मित्रावरुणयोः पयस्याऽथ।
कस्मादेतेषां हविषामिन्द्रमेव यजन्तीति।
एता ह्येनं देवता इति ब्रूयात्।
एतैर्हविर्भिरभिषज्यग्गुस्तस्मादिति।
तं वसवोऽष्टाकपालेन प्रातस्सवनेऽभिषज्यन्।
रुद्रा एकादशकपालेन माध्यन्दिने सवने।
विश्वे देवा द्वादशकपालेन तृतीयसवने ॥ 56 ॥

स यदष्टाकपालान्प्रातस्सवने कुर्यात्।
एकादश कपालान्माध्यन्दिने सवने।

द्वादशकपालागस्तृतीयसवने।
 विलोमं तद्यज्ञस्यं क्रियेत।
 एकादशकपालानेव प्रातस्सवने कुर्यात्।
 एकादशकपालान्माध्यन्दिने सवने।
 एकादशकपालागस्तृतीयसवने।
 यज्ञस्यं सलोमत्वायं।
 तदाहुः।
 यद्वसूनां प्रातस्सवनम्।
 रुद्राणां माध्यन्दिनं सवनम्।
 विश्वेषां देवानां तृतीयसवनम्।
 अथ कस्मादेतेषां हविषामिन्द्रमेव
 यजन्तीति।
 एता ह्येनं देवता इति ब्रूयात्।
 एतैर्हविर्भिरभिषज्यग्गुस्तस्मादिति ॥ 57 ॥

एकविंश आहुस्तृतीयसवने प्रातः सवनं पञ्च च ॥ 11 ॥

तस्या वाचोऽवपादादबिभयुः।
 तमेतेषु सप्तसु छन्दस्स्वश्रयन्।
 यदश्रयन्।
 तच्छ्रायन्तीयस्य श्रायन्तीयत्वम्।
 यदवारयन्।

तद्द्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वम्।
 तस्या वाच एवावंपादादबिभयुः।
 तस्मां एतानि सप्त चतुरुत्तराणि
 छन्दाग्स्युपादधुः।
 तेषामति त्रीण्यरिच्यन्त।
 न त्रीण्युदभवन् ॥ 58 ॥

स बृहतीमेवास्पृशत्।
 द्वाभ्यामक्षराभ्याम्।
 अहोरात्राभ्यामेव।
 तदाहुः।
 कृत्मा सा देवाक्षरा बृहती।
 यस्यां तत्प्रत्यतिष्ठत्।
 द्वादश पौर्णमास्यः।
 द्वादशाष्टकाः।
 द्वादशामावास्याः।
 एषा वाव सा देवाक्षरा बृहती ॥ 59 ॥

यस्यां तत्प्रत्यतिष्ठदिति।
 यानि च छन्दाग्स्यत्यरिच्यन्त।
 यानि च नोदभवन्।
 तानि निर्वीर्याणि हीनान्यमन्यन्त।

साऽब्रवीद्बृ॒हती॑ ।
 मामे॒व भू॒त्वा ।
 मामु॒प॒ सग्ग॑श्च॒यते॒ति ।
 च॒तुर्भि॑र॒क्षरै॑रनु॒ष्टुग्बृ॑हतीं नोद॑भवत् ।
 च॒तुर्भि॑र॒क्षरैः॑ प॒ङ्क्ति॑र्बृ॒हती॑मत्य॑रिच्यत ।
 तस्या॑मे॒तानि॑ च॒त्वार्य॑क्षरा॑ण्यप॒च्छिद्या॑दधात् ॥ 60 ॥

ते बृ॒हती॑ ए॒व भू॒त्वा ।
 बृ॒हती॑मु॒प॒ सम॑श्च॒यता॑म् ।
 अ॒ष्टाभि॑र॒क्षरै॑रु॒ष्णिग्बृ॑हतीं नोद॑भवत् ।
 अ॒ष्टाभि॑र॒क्षरैः॑स्त्रि॒ष्टुग्बृ॑हतीमत्य॑रिच्यत ।
 तस्या॑मे॒तान्य॒ष्टाव॒क्षरा॑ण्यप॒च्छिद्या॑दधात् ।
 ते बृ॒हती॑ ए॒व भू॒त्वा ।
 बृ॒हती॑मु॒प॒ सम॑श्च॒यता॑म् ।
 द्वा॒दश॑भि॑र॒क्षरै॑र्गा॒यत्री॑ बृ॒हतीं॑ नोद॑भवत् ।
 द्वा॒दश॑भि॑र॒क्षरै॑र्ज॒गती॑ बृ॒हती॑मत्य॑रिच्यत ।
 तस्या॑मे॒तानि॑ द्वा॒दशा॑क्षरा॑ण्यप॒च्छिद्या॑दधात् ॥ 61 ॥

ते बृ॒हती॑ ए॒व भू॒त्वा ।
 बृ॒हती॑मु॒प॒ सम॑श्च॒यता॑म् ।
 सोऽब्र॑वीत्प्र॒जाप॑तिः ।
 छ॒न्दाग्ं॑सि॒ रथो॑ मे भवत ।

युष्माभिर॒हमे॒तमध्वा॑न॒मनु॑ सञ्च॒राणी॑ति ।
 तस्य॑ गा॒यत्री च॒ जग॑ती च प॒क्षाव॑भवताम् ।
 उ॒ष्णिक्च॑ त्रि॒ष्टुप्च॒ प्रष्ट्यौ॑ ।
 अ॒नुष्टुप्च॑ प॒ङ्क्तिश्च॒ धुर्यौ॑ ।
 बृ॒हत्ये॑वोद्धिर॑भवत् ।
 स ए॒तं छ॑न्दो॒रथमा॑स्थाय ।
 ए॒तमध्वा॑न॒मनु॑ सम॑चरत् ।
 ए॒तग्ं ह॒ वै छ॑न्दो॒रथमा॑स्थाय ।
 ए॒तमध्वा॑न॒मनु॑ सञ्च॒रति॑ ।
 येनै॒ष ए॒तत्सञ्च॑रति ।
 य ए॒वं वि॒द्वान्सोमे॑न॒ यज॑ते ।
 य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑ ॥ 62 ॥

अ॒भ॒व॒न्वाव॑ सा दे॒वाक्ष॑रा बृ॒हत्य॑दधाद्द्वाद॑शाक्ष॒राण्य॑प॒च्छिद्या॑दधादा॒ स्थाय॑ षट्च ॥ 12 ॥

अ॒ग्नेः कृ॑त्तिका॒ यत्पु॑ण्यं दे॒वस्य॑ सवि॒तुर्ब्र॑ह्मवा॒दिनः॑ क॒त्यु॒तमे॒व
 दे॒वा वा आ॑युषः प्रा॒णमि॒न्द्रो॑ दधी॒चो दे॑वासुराः स प्र॒जाप॑तिः
 स सं॑मुद्रो ये वै च॒त्वार॑स्तस्यावा॒चो द्वाद॑श ॥ 12 ॥

अ॒ग्नेः कृ॑त्तिका दे॒वगृ॑हा ऋ॒तमे॒व वैश्व॑दे॒वेन॒ ते तद॑न्तं तं
 पञ्च॑द॒शेन॒ ते बृ॑हती ए॒व द्वि॑षष्टिः ॥

अ॒ग्नेः कृ॑त्तिका॒ य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑ ॥

॥ हरिः ओ(३)म् ॥

॥ इति कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्टके पञ्चमः प्रश्नः समाप्तः ॥